

श्रीवीतर

શ્રીમન્માનતુંગાચ

આદિનાથ

મેરી ભાવના, રાજા

સ્વપ્નો અને ર.

સંગ્રહકર્તા—

શ્રી ૧૦૮ એલક શ્રી ધર્મસાગર

શ્રી ૧૦૫ ક્ષુલ્લક શ્રી નેમીસાગરજી

ભાગળી (દ્વિ

પ્રગટકર્તા—

કોઠારિયા શા. સોમચંદ ઉગરચં

મુ. લાકરોડા (પોસ્ટ-વરસોડા જીલ્લો

વીર સં. ૨૪૫૪ | પ્રતિ ૫૦૦ | મૂલ્ય

વિના મૂલ્ય ભેટ.

श्रीमानतुंगाचार्यविरचित-

आदिनाथ स्तोत्र।

ભક્તામરપ્રણતમૌલિમણિપ્રભાણા-
મુદ્યોતકં દલિતપાપતમોવિતાનમ્ ।
સમ્યક્પ્રણમ્ય જિનપાદયુગં યુગાદા-
વાલમ્બનં ભવજલે પતતાં જનાનામ્ ॥૧॥
યઃ સંસ્તુતઃ સકલવાઙ્મયતત્ત્વબોધા-
દુદ્ભૂતબુદ્ધિપટુભિઃ સુરલોકનાથૈઃ ।
સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતયચિત્તહરૈરુદારૈઃ
સ્તોષ્યે કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્ ॥૨॥
બુદ્ધ્યા વિનાપિ વિબુધાર્ચિતપાદપીઠ
સ્તોતું સમુદ્યતમતિર્વિગતત્રપોઽહમ્ ।
બાલં વિહાય જલસંસ્થિતમિન્દુબિમ્બ-
મન્યઃ ક ઇચ્છતિ જનઃ સહસા ગ્રહીતુમ્ ॥૩॥

વક્તું ગુણાન્ગુણસમુદ્ર ! શશાઙ્કકાન્તાન્
કસ્તે ક્ષમઃ સુરગુરૂપ્રતિમોઽપિ બુદ્ધ્યા
કલ્પાન્તકાલપવનોદ્ધતનક્રચક્રં
કો વા તરીતુમલમમ્બુનિધિં ભુજાભ્યામ્ ॥૪॥
સોઽહં તથાપિ તવભક્તિવશાન્મુનીશ
કર્તું સ્તવં વિગતશક્તિરપિ પ્રવૃત્તઃ ।
પ્રીત્યાત્મવીર્યમવિચાર્ય મૃગો મૃગેન્દ્રં
નાઽભ્યેતિ કિં નિજશિશોઃ પરિપાલનાર્થં ॥૫॥
અલ્પશ્રુતં શ્રુતવતાં પરિહાસધામ
ત્વદ્ભક્તિરેવ મુખરીકુરૂતે બલાન્મામ્ ।
યત્કોકિલઃ કિલ મધૌ મધુરં વિરૌતિ
તચ્ચામ્રચારૂકલિકાનિકરૈકહેતુઃ ॥ ૬ ॥
ત્વત્સંસ્તવેન ભવસન્તતિસન્નિબદ્ધં
પાપં ક્ષણાત્ક્ષયમુપૈતિ શરીરભાજામ ।
આક્રાન્તલોકમલિનીલમશેષમાશુ
સૂર્યાંશુભિન્નમિવ શાર્વરમન્ધકારમ્ ॥૭॥
મત્વેતિ નાથ ! તવ સંસ્તવનં મયેદ-
મારભ્યતે તનુધિયાપિ તવ પ્રભાવાત્ ।
ચેતો હરિષ્યતિ સતાં નલિનીદલેષુ

મુક્તાફલદ્યુતિમુપૈતિ નનૂદબિન્દુઃ ॥૮॥
આસ્તાં તવ સ્તવનમસ્તસમસ્તદોષં
ત્વત્સંકથાપિ જગતાં દુરિતાનિ હન્તિ ।
દૂરે સહસ્રકિરણઃ કુરૂતે પ્રભૈવ
પદ્માકરેષુ જલજાનિ વિકાસભાઞ્જિ ॥૯॥
નાત્યદ્ભુતં ભુવનભૂષણભૂતનાથ
ભૂતૈર્ગુણૈર્ભુવિ ભવન્તમભિષ્ટુવન્તઃ ।
તુલ્યા ભવન્તિભવતો તનુ તેન કિં વા
ભૂત્યાશ્રિતં ય ઇહ નાત્મસમં કરોતિ ॥૧૦॥
દૃષ્ટ્વા ભવન્તમનિમેષવિલોકનીયં
નાન્યત્ર તોષમુપયાતિ જનસ્ય ચક્ષુઃ ।
પીત્વા પયઃ શશિકરદ્યુતિદુગ્ધસિન્ધોઃ
ક્ષારં જલં જલનિધેરસિતું ક ઇચ્છત્ ॥૧૧॥
યૈઃ શાન્તરાગરૂચિભિઃ પરમાણુભિસ્ત્વં,
નિર્માપિતસ્ત્રિભુવનૈકલલામભૂત ।
તાવન્ત એવ ખલુતેઽપ્યણવઃ પૃથિવ્યાં
યત્તે સમાનમપરં ન હિ રૂપમસ્તિ ॥૧૨॥
વક્ત્રં ક્વ તે સુરનરોરગનેત્રહારિ
નિઃશેષનિર્જિતજગત્ત્રિતયોપમાનમ્ ।

બિમ્બં કલઙ્કમલિનં ક્વ નિશાકરસ્ય
યદ્વાસરે ભવતિ પાણ્ડુપલાશકલ્પમ્ ॥૧૩॥

સમ્પૂર્ણમણ્ડલશશાંકકલાકલાપ-
શુભ્રા ગુણાસ્ત્રિભુવનં તવ લઙ્ઘયન્તિ ।
યે સંશ્રિતાસ્ત્રિજગદીશ્વર નાથમેકં
કસ્તાન્નિવારયતિ સઞ્ચરતો યથેષ્ટમ્ ॥૧૪॥

ચિત્રં કિમત્ર યદિ તે ત્રિદશાઙ્ગનાભિ-
ર્નીતં મનાગપિ મનો ન વિકારમાર્ગમ્ ।
કલ્પાન્તકાલમરુતા ચલિતા ચલેન
કિં મન્દરાદ્રિશિખરં ચલિતં કદાચિત્ ॥૧૫॥

નિર્ધૂમવર્તિરપવર્જિતતૈલપૂરઃ
કૃત્સ્નં જગત્ત્રયમિદં પ્રકટી કરોષિ ।
ગમ્યો ન જાતુ મરુતાં ચલિતાચલાનાં
દીપોઽપરસ્ત્વમસિ નાથ જગત્પ્રકાશઃ ॥૧૬॥

નાસ્તં કદાચિદુપયાસિ ન રાહુગમ્યઃ
સ્પષ્ટીકરોષિ સહસા યુગપજ્જગન્તિ ।
નામ્ભોધરોદરનિરુદ્ધમહાપ્રભાવઃ
સૂર્યાતિશાયિમહિમાસિ મુનીન્દ્ર ! લોકે ॥૧૭॥

નિત્યોદયં દલિતમોહમહાન્ધકારં
ગમ્યં ન રાહુ વદનસ્ય ન વારિદાનામ્ ।
વિભ્રાજતે તવ મુખાબ્જમનલ્પકાન્તિ
વિદ્યોતયજ્જગદપૂર્વશશાઙ્કબિમ્બમ્ ॥૧૮॥
કિં શર્વરીષુ શશિનાહ્નિ વિવસ્વતા વા,
યુષ્મન્મુખેન્દુદલિતેષુ તમઃસુ નાથ ।
નિષ્પન્નશાલિવનશાલિનિ જીવલોકે
કાર્યં કિયજ્જલધરૈર્જલભારનમ્રૈઃ ॥૧૯॥
જ્ઞાનં યથા ત્વયિ વિભાતિ કૃતાવકાશં
નૈવં તથા હરિહરાદિષુ નાયકેષુ ।
તેજો મહામણિષુ યાતિ યથા મહત્વં
નૈવં તુ કાચશકલે કિરણાકુલેપિ ॥૨૦॥
મન્યે વરં હરિહરાદય એવ દૃષ્ટાઃ
દૃષ્ટેષુ યેષુ હૃદયં ત્વયિ તોષમેતિ ।
કિં વીક્ષિતેન ભવતા ભુવિ યેન નાન્યઃ
કશ્ચિન્મનો હરતિ નાથ ભવાન્તરેપિ ॥૨૧॥
સ્ત્રીણાં શતાનિ શતશો જનયન્તિ પુત્રાન્
નાન્યા સુતં ત્વદુપમં જનની પ્રસૂતા ।
સર્વા દિશો દધતિ ભાનિ સહસ્રરશ્મિં

પ્રાચ્યેવ દિગ્જનયતિ સ્ફુરદંશુજાલમ્ ॥૨૨॥
ત્વામામનન્તિ મુનયઃ પરમં પુમાંસ-
માદિત્યવર્ણમમલં તમસઃ પુરસ્તાત્ ।
ત્વામેવ સમ્યગુપલભ્ય જયન્તિ મૃત્યું
નાન્યઃ શિવઃ શિવપદસ્ય મુનીન્દ્ર ! પન્થાઃ ॥૨૩॥
ત્વામવ્યયં વિભુમચિન્ત્યમસઙ્ખ્યમાદ્યં
બ્રહ્માણમીશ્વરમનન્તમનંગકેતુમ્ ।
યોગીશ્વરં વિદિતયોગમનેકમેકં
જ્ઞાનસ્વરૂપમમલં પ્રવદન્તિ સન્તઃ ॥૨૪॥
બુદ્ધસ્ત્વમેવ વિબુધાર્ચિતબુદ્ધિબોધાત્
ત્વં શઙ્કરોઽસિ ભુવનત્રયશંકરત્વાત્ ।
ધાતાસિ ધીર ! શિવમાર્ગવિધેર્વિધાનાત્
વ્યક્તં ત્વમેવ ભગવન્પુરુષોત્તમોઽસિ ॥૨૫॥
તુભ્યં નમસ્ત્રિભુવનાર્તિહરાય નાથ !
તુભ્યં નમઃ ક્ષિતિતલામલભૂષણાય ॥
તુભ્યં નમસ્ત્રિજગતઃ પરમેશ્વરાય
તુભ્યં નમો જિન ! ભવોદધિશોષણાય ॥૨૬॥
કો વિસ્મયોઽત્ર યદિ નામ ગુણૈરશેષૈ-
સ્ત્વં સંશ્રિતો નિરવકાશતયા મુનીશ

દોષૈરુપાત્તવિવિધાશ્રયજાતગર્વૈઃ
સ્વપ્નાન્તરેપિ ન કદાચિદપીક્ષિતોસિ ॥૨૭॥
ઉચ્ચૈરશોકતરુસંશ્રિતમુન્મયૂખ
માભાતિરૂપમમલં ભવતો નિતાન્તમ્
સ્પષ્ટોલ્લસત્કિરણમસ્તતમોવિતાનં
બિમ્બં રવેરિવ પયોધરપાર્શ્વવર્તિ ॥૨૮॥
સિંહાસને મણિમયૂખશિખાવિચિત્રે
વિભ્રાજતે તવ વપુઃ કનકાવદાતમ્ ।
બિમ્બં વિયદ્વિલસદંશુલતાવિતાનં
તુઙ્ગોદયાદ્રિશિરસીવ સહસ્રરશ્મેઃ ॥૨૯॥
કુન્દાવદાતચલચામરચારુશોભં
વિભ્રાજતે તવ વપુઃ કલધૌતકાન્તમ્ ।
ઉદ્યચ્છશાઙ્કશુચિનિર્ઝરવારિધાર-
મુચ્ચૈસ્તટં સુરગિરેરિવ શાતકૌમ્ભમ્ ॥૩૦॥
છત્રત્રયં તવ વિભાતિ શશાઙ્કકાન્ત-
મુચ્ચૈઃ સ્થિતં સ્થગિતભાનુકરપ્રતાપમ્ ।
મુક્તાફલપ્રકરજાલવિવૃદ્ધશોભમ્
પ્રખ્યાપયત્ત્રિજગતઃ પરમેશ્વરત્વમ્ ॥૩૧॥
ગમ્ભીરતારરવપૂરિતદિગ્વિભાગ-

ત્રૈલોક્યલોકશુભસંગમભૂતિદક્ષઃ ।
સદ્ધર્મરાજજયઘોષણઘોષકઃ સન્
ખેદુન્દુભિર્ધ્વનતિ તે યશસઃ પ્રવાદી ॥૩૨॥
મન્દારસુન્દરનમેરુસુપારિજાત-
સન્તાનકાદિકુસુમોત્કરવૃષ્ટિરુદ્ધા ।
ગન્ધોદબિન્દુશુભમન્દમરુત્પ્રયાતા
દિવ્યા દિવઃ પતતિ તે વચસાં તતિર્વા ॥૩૩॥
શુમ્ભત્ પ્રભાવલયભૂરિવિભા વિભોસ્તે
લોકત્રયે દ્યુતિમતાં દ્યુતિમાક્ષિપન્તી ।
પ્રોદ્યદ્દિવાકરનિરન્તરભૂરિસંખ્યા-
દીપ્ત્યા જયત્યપિ નિશામપિસોમસૌમ્યા ॥૩૪॥
સ્વર્ગાપવર્ગગમમાર્ગવિમાર્ગણેષ્ટઃ
સદ્ધર્મતત્ત્વકથનૈકપટુસ્ત્રિલોક્યાઃ ।
દિવ્યધ્વનિર્ભવતિ તે વિશદાર્થસર્વ-
ભાષાસ્વભાવપરિણામગુણપ્રયોજ્યઃ ॥૩૫॥
ઉન્નિદ્રહેમનવપઙ્કજપુંજકાન્તી
પર્યુલ્લસન્નખમયૂખશિખાભિરામૌ ।
પાદૌ પદાનિ તવ યત્ર જિનેન્દ્ર ધત્તઃ
પદ્માનિ તત્ર વિબુધાઃ પરિકલ્પયન્તિ ॥૩૬॥

ઇત્થં યથા તવ વિભૂતિરભૂજ્જિનેન્દ્ર!
ધર્મોપદેશનવિધૌ ન તથા પરસ્ય ।
યાદૃક્પ્રભા દિનકૃતઃ પ્રહતાન્ધકારા,
તાદૃકકુતો ગ્રહગણસ્ય વિકાશિનોઽપિ ॥૩૭॥

શ્ચ્યોતન્મદાવિલવિલોલકપોલમૂલ-
મત્તભ્રમદ્ભ્રમરનાદવિવૃદ્ધકોપમ્ ।
ઐરાવતાભમિભમુદ્ધતમાપતન્તં
દૃષ્ટ્વા ભયં ભવતિનો ભવદાશ્રિતાનામ્ ॥૩૮॥

ભિન્નેભકુમ્ભગલદુજ્જ્વલશોણિતાક્ત-
મુક્તાફલપ્રકરભૂષિતભૂમિભાગઃ ।
બદ્ધક્રમઃ ક્રમગતં હરિણાધિપોઽપિ
નાક્રામતિક્રમયુગાચલસંશ્રિતં તે ॥૩૯॥

કલ્પાન્તકાલપવનોદ્ધતવહ્નિકલ્પં,
દાવાનલં જ્વલિતમુજ્જ્વલમુત્સ્ફુલિઙ્ગં ।
વિશ્વં જિઘત્સુમિવ સમ્મુખમાપતન્તં
ત્વન્નામકીર્તનજલંશમયત્યશેષમ્ ॥૪૦॥

રક્તેક્ષણં સમદકોકિલકણ્ઠનીલં
ક્રોધોદ્ધતં ફણિનમુત્ફણમાપતન્તમ્ !।

આક્રામતિ ક્રમયુગેન નિરસ્તશઙ્ક-
સ્ત્વન્નામનાગદમની હૃદિ યસ્ય પુંસઃ ॥૪૧॥

વલ્ગત્તુરઙ્ગગજગર્જિતભીમનાદ-
માજૌ બલં બલવતામપિ ભૂપતીનામ્
ઉદ્યદ્દિવાકરમયૂખશિખાપવિદ્ધં
ત્વત્કીર્તનાત્તમ ઇવાશુ ભિદામુપૈતિ ॥૪૨॥

કુન્તાગ્રભિન્નગજશોણિતવારિવાહ
વેગાવતારતરણાતુરયોધભીમે ।
યુદ્ધે જયં વિજિતદુર્જયજેયપક્ષા-
સ્ત્વત્પાદપઙ્કજવનાશ્રયિણો લભન્તે ॥૪૩॥

અમ્ભોનિધૌ ક્ષુભિતભીષણનક્રચક્ર-
પાઠીનપીઠભયદોલ્બણવાડવાગ્નૌ ॥
રઙ્ગત્તરઙ્ગશિખરસ્થિતયાનપાત્રા-
સ્ત્રાસં વિહાય ભવતઃ સ્મરણાદ્‌વ્રજન્તિ ॥૪૪॥

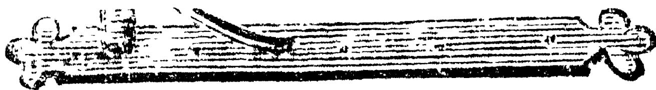
ઉદ્ભૂતભીષણજલોદરભારભુગ્નાઃ
શોચ્યાંદશામુપગતાશ્ચ્યુતજીવિતાશાઃ ।
ત્વત્પાદપઙ્કજરજોઽમૃતદિગ્ધદેહાઃ
મર્ત્યા ભવંતિ મકરધ્વજતુલ્યરૂપાઃ ॥૪૫॥

આપાદકણ્ઠમુરુશ્રૃઙ્ખલવેષ્ટિતાઙ્ગા
ગાઢં બૃહન્નિગડકોટિનિઘૃષ્ટજઙ્ઘાઃ ।
ત્વન્નામમંત્રમનિશં મનુજાઃ સ્મરન્ત
સદ્યઃ સ્વયં વિગતબંધભયા ભવન્તિ ॥૪૬॥

મત્તદ્વિપેન્દ્રમૃગરાજદવાનલાહિ
સંગ્રામવારિધિમહોદરબન્ધનોત્થમ્ ।
તસ્યાશુ નાશમુપયાતિ ભયં ભિયેવ
યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમાનધીતે ॥૪૭॥

સ્તોત્રસ્રજં તવ જિનેન્દ્ર ગુણૈર્નિબદ્ધાં
ભક્ત્યા મયા વિવિધવર્ણવિચિત્રપુષ્પામ્ ।
ધત્તે જનો ય ઇહ કણ્ઠગતામજસ્રં
તં માનતુઙ્ગમવશા સમુપૈતિ લક્ષ્મીઃ ॥૪૮॥

ઇતિ શ્રીમાનતુંગાચાર્યવિરચિતં ભક્તામરસ્તોત્રમ્ સમાપ્તં.

मेरी भावना।

જિસને રાગદ્વેષ કામાદિક, જીતે સબ જગ જાન લિયા ।
સબ જીવોંકો મોક્ષમાર્ગકા, નિસ્પૃહ હો ઉપદેશ દિયા ॥
બુદ્ધ, વીર જિન હરિ, હર, બ્રહ્મા, યા ઉસકો સ્વાધીન કહો ।
ભક્તિભાવસે પ્રેરિત હો યહ, ચિત્ત ઉસીમેં લીન રહો ।૧।

× × × ×

વિષયોંકી આશા નહીં જિનકે, સામ્ય-ભાવ ધન રખતે હૈં ।
નિજ-પરકે હિત-સાધનમેં જો, નિશદિન તત્પર રહતે હૈં ॥
સ્વાર્થત્યાગકી કઠિન તપસ્યા, બિના ખેદ જો કરતે હૈં ।
ઐસે જ્ઞાની સાધુ જગતકે દુઃખસમૂહકો હરતે હૈં ।૨।

× × × ×

રહે સદા સત્સંગ ઉન્હીંકા, ધ્યાન ઉન્હીંકા નિત્ય રહે ।
ઉન હી જૈસી ચર્યામેં યહ, ચિત્ત સદા અનુરક્ત રહે ॥
નહીં સતાઊં કિસી જીવ કો, ઝૂઠ કભી નહિં કહા કરૂં ।
પરધન-વનિતા પર ન લુભાઊં, સંતોષામૃત પિયા કરૂં ।૩।

અહંકારકા ભાવ ન રખ્ખૂં, નહીં કિસી પર ક્રોધ કરૂં ।
દેખ દૂસરોંકી બઢતીકો, કભી ન ઈર્ષા-ભાવ ધરૂં ॥
રહે ભાવના ઐસી મેરી, સરલ-સત્ય વ્યવહાર કરૂં ।
બને જહાં તક ઇસ જીવનમેં, ઔરોંકા ઉપકાર કરૂં ॥૪॥

× × × ×

મૈત્રીભાવ જગતમેં મેરા, સબ જીવોંસે નિત્ય રહે ।
દીન-દુખી જીવોં પર મેરે, ઉરસે કરૂણાસ્રોત બહે ॥
દુર્જન ક્રૂર-કુમાર્ગરતોં પર, ક્ષોભ નહીં મુઝકો આવે ।
સામ્યભાવ રખ્ખું મેં ઉનપર, ઐસી પરિણતિ હો જાવે ।૫।

× × × ×

ગુણીજનોંકો દેખ હૃદયમેં, મેરે પ્રેમ ઉમડ઼ આવે ।
બને જહાંતક ઉનકી સેવા. કરકે યહ મન સુખ પાવે।
હોઉં નહીં કૃતઘ્ન કભી મૈં, દ્રોહ ન મેરે ઉર આવે ॥
ગુણ-ગ્રહણકા ભાવ રહે નિત, દૃષ્ટિ ન દોષોં પર જાવે ।૬।

+ × × ×

કોઇ બુરા કહો યા અચ્છા, લક્ષ્મી આવે યા જાવે ।
લાખોં વર્ષોં તક જીઉં યા, મૃત્યુ આજ હી આજાવે ॥
અથવા કોઇ કૈસા હી ભય, યા લાલચ દેને આવે ।
તો ભી ન્યાયમાર્ગસે મેરા, કભી ન પદ ડિગને પાવે ।૭।

હોકર સુખમેં મગ્ન ન ફૂલે, દુઃખમેં કભી ન ઘબરાવે ।
પર્વત-નદી-શ્મશાન-ભયાનક, અટવીસે નહીં ભય ખાવે ।।
રહે અડોલ અકમ્પ નિરન્તર યહ મન, દઢતર બન જાવે ।
ઇષ્ટવિયોગ-અનિષ્ટયોગમેં સહનશીલતા દિખલાવે ।૮।

× × × ×

સુખી રહેં સબ જીવ જગતકે, કોઇ કભી ન ઘબરાવે ।
વૈર-પાપ-અભિમાન છોડ જગ, નિત્ય નયે મંગલ ગાવે ।।
ઘર ઘર ચર્ચા રહે ધર્મકી, દુષ્કૃત દુષ્કર હો જાવે ।
જ્ઞાન-ચરિત ઉન્નત કર અપના, મનુજ-જન્મફલ સબ પાવે ।૯

× × × ×

ઇતિ-ભીતિ વ્યાપે નહીં જગમેં, વૃષ્ટિ સમયપર હુઆ કરે ।
ધર્મનિષ્ઠ હોકર રાજાભી, ન્યાય પ્રજાકા કિયા કરે ।।
રોગ-મરી-દુર્ભિક્ષ ન ફૈલે, પ્રજા શાન્તિસે જિયા કરે ।
પરમ અહિંસા ધર્મ જગતમેં, ફૈલ સર્વહિત કિયા કરે ।૧૦।

× × × ×

ફૈલે પ્રેમ પરસ્પર જગમેં, મોહ દૂર પર રહા કરે ।
અપ્રિય-કટુક-કઠોર શબ્દ નહિં, કોઇ મુખસે કહા કરે ।।
બનકર સબ 'યુગવીર' હૃદયસે દેશોન્નતિરત રહા કરેં ।
વસ્તુસ્વરૂપ વિચાર ખુશીસે, સબ દુઃખ સંકટ સહા કરેં ।૧૧।

સમાપ્ત.

साधुवंदना ।

આગમ અધ્યાતમ ગાઈયુ, જ્ઞાની કરેરે વખાણ ।
મૂઢમતિ સમજે નહિ, જેમ પાણિમાં પાષાણ ॥૧॥
ભણતાં સુણતાં ભવ ગયો, સમજ્યો નહિ લવલેશ ।
તે કારણ ચહુ ગતિ ભ્રમ્યો, કરતા નવા નવા વેશ ॥૨॥
દ્વારમતિ ફણિ નિસર્યો, કશો કિયોરે જિણંદ ।
વનવાસી મુનિવર તણો, સૂણતાં મન આનંદ ॥૩॥
કહો કેવી રીતે ક્રિયા કરી, કહો કેમ પહોંચ્યા પાર ।
કહો કેની પેરી પરિષહ સહ્યા, કેમ છોડયો સંસાર ॥૪॥

રાગ વૈરાગ.

પચમ વિષયરે સુખ વિષ જાણીયે, અથિર જાણ્યો સંસારેજી, જમડા નિતરે શિર સાંઢી ફરે, લેતાં નવ લાગે વારેજી । ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૫॥

નામ થકીરે નીશ ટાલોજી, દરશન દીઠેરે પાતીક સહુ ટળે, ઉતારે ભવજલ પાળોજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૬॥

અજરંગ તોરંગ ગામ સહુ પરિહરે, રમણીક રાજ ભંડારોજી, અંગ આભૂણ છોડયા હરખશું, કોઇ ના આવે તારોજી. ચરણે નમીયે સાધુ સોહામણા ॥૭॥

દાતણ સ્નાન તજી અભિષેક કરે, સહીયા સન મંન રંગોજી, વસ્ત્ર તજીરે મુનિ ભોજન કરે, પછી તે જલના ત્યાગજી, ચરણે નમીયે સાધુ સોહામણા ॥૮॥

પાંચ મહાવ્રત સોધ્યાં મન ધરી છોડી ઇન્દ્રી સંજોગોજી, પંચ સમિતિરે મુનિ પગડવ શીરલોચન મન રંગોજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૯॥

મૂલ અઠાવીસ ગુણે શોભતા, સદસલક્ષણી દીપંતોજી પંચ આચાર માળાને પરહરે, સઘળા ક્રોધ તજંતોજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૦॥

બાર અનૂપ્રેક્ષા મુનિ મન ધરી, ત્રણ ગુપ્તિ વસંવ- વાણો, સોસતર અઢાર શીલ સોહામણાં, ચરણ કમલ- ગુના જાણોજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૧॥

લક્ષ ચૌરાશી જીવદયા તણો, જાણો ભેદ વિચારોજી, સહસ્ર પૂર્વ લગી મુનીવર ત્યાં રહ્યા, કરણી કરવા વિહારોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૨॥

પૂજન નંદન દુઃખ સુખ સરીખું, દીન સહુણે સધારેરાજી, અંહીં ના સિધારે મુનીવર આત્મા, ગુણ અનંત ભંડારેરાજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૩॥

શ્રાંવણ માસેરે વરસે સરવડાં, પછી તે ટાઢા અંનેરાજી. દાંયે દિશાયે વિષમ વાયરા, ધ્યાન મગનના ચલંતાજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૪॥

આભ ધડુકે ચમકે વિજળી, મેઘના ખેંચે ધારેજી, દંશક મશક કીટક દુઃખ સહુ, સહે પરિષહ ભારેજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૫॥

મેરખેંગારે મેઘ જરી કરે, નીર વરસે જેમ ભારેજી, માસ ચોમાસે રે અણસણ આદરે, નિર્મળ સંજમ ભારેજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૬॥

ભેરવ બોલેરે જંબુ ભય કરે, પૂછારે સહાયેજી,

આસનવાળી રે મુનીવર એટલા, બેઠા અવિચળ વિચારોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૭॥

દોષ સેતાલીસ ટાળીને પરવરે, ઉભા વરત અજા છોજી, નિરાપર હાર લેવા થોડોરો–મહીએલ મહી-માવંતાજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૮॥

અમૃત મલ્યું તે જાણે વિષ મલ્યું, સ્ત્રી સાપણ સમાણોજી, ગમરસિંહ મલે તો નવિ ફરે, જીવન અથિર સંસારોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૯॥

માસ શિયાળે જીણા વાયરા, શીતળ અપરો હોજોજી, દુરઅલ્ર દીસેરે કુચે કાંકરા, સંજમ ઉપર હેતોતા. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા. ॥૨૦॥

નદીસર કાંઠરે મુનિવર સ્થિતિ કરે, હેઠુ અંગ ગલતોજી. સરોવર તેહે પરિપહ સર્વ સહે, ધ્યાન થકી નહિ ચલંતોજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૨૧॥

હાડ ચરમ માંસ રૂધીર વીના મેલ તાણ્યા બહુ સ્થાપોજી, પુગ્દલ તીયેરે જાણે અદબલ્લુ, નહિ જો રહે નહિ છાયો. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૨૨॥

માસ ઉનાળે કરણી આ કરી, અગ્નિ લોહ જલંતાજી, પર્વત ઉપર મુનીવર એકલા, બેઠા આસન વાળીજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા. ॥૨૩॥

તાતીસ વેળાએ પત્થર બહુ તપે, દાઝે ડુંગર દેહાજી, સુરજ સામુંરે કાઢી આશન કરે, ધ્યાન થકી નહિ ચલંતાજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા. ॥૨૪॥

કંઠ સુકાયે રે હોઠ ખરી પડે, હયડુ નયણે અણ-તાંજી, મુનીવર જાણે પુગ્દલ પારકું, આતમ ધ્યાન ધરંતાજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા. ॥૨૫॥

એવા મુનિવર નયણે નિરખતાં, બુદ્ધિ પુણ્ય ભંડારોજી, ઈરીયાપથેરે મુનીવર પગડવે, આપો આપ સધારોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૨૬॥

એવા મારગ જે મુનિ ચાલશે, તેના સરસે સહુ કાજેજી, સુર પદવીનું સુખ તે પામશે, મુક્તિ- પૂરીનો વાસોજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥ ૨૭ ॥

દોહા.

વનવાસો મુનિવર તણો, લક્ષ કહું વિચાર,
ચોથા કાળે જે હશે, સહી જાણો નરનાર.
સહી હશે ધન પૃથ્વી, આયક સમકી હોય,
યથાખ્યાત જબ આવશું, સુરીપર જરા સોહી;
શ્રીનિગ્રંથ ગુરૂના વચનથી, ભાવના ભાવે સાર,
મનવાંછિત ફળ આપશે, પછી મુકિત દાતાર.

સમ્પૂર્ણ.

श्री चंद्रगुप्त राजानां-
सोल स्वप्न ।

ઉજ્જૈની નગરીકા બાગમેં, ભાખ્યા છે ભદ્રબાહુ સ્વામીજી, ચૌદેજી પરવ પાછલા, નિમીત જ્ઞાન ગુણ-ગામિજી. ચંદ્રગુપ્ત રાજા એ સુણો. ॥૧॥

પહેલેજી સ્વપ્ને રાજા દેખીયો, ટુટ્યો છે કલ્પ-વૃક્ષ ડાલોજી, રાજાજી સંજમ લે નાહિ, દુઃખમયી પંચમ કાલોજી. ચંદ્ર૦ ॥૨॥

દુજેજી સ્વપ્ને સુરજ આથમ્યો, તાકા ફલ રાય જોસીજી, ઉપનાજી પંચમ કાલમા, કેવલ જ્ઞાની નહિ હોસેજી. ચંદ્ર૦ ॥૩॥

ત્રીજેજી ચંદ્રમામેં છે કળા, તાકા ફલરાય જોશીજી, જિનવર ધર્મ કે માંહિને, પાખંડી ઘણા હોસેજી. ચંદ્ર૦ ॥૪॥

ચોથેજી સ્વપ્ને બારા ફણ તણો, દેખ્યો છે નાગ વિકરાળજી, થોડાજી દીનક આંતરે, પડશે બાર વરસ કાળોજી. ચંદ્ર૦ ॥૫॥

દેવવિમાન પાછા ફર્યાં, સ્વપ્નો પંચમ ભાખ્યોજી, દેવ વિદ્યાધર નહિ આવશે, ચારણભી નહિ હોશેજી. ચંદ્ર૦ ॥૬॥

છઠ્ઠેજી સ્વપ્ને રૂડો ઉપરે, કેવલ ગ્નાન નહિ દેખ્યોજી, બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય નહિ પાળસ વૈશ્ય ધર્મમાં હોસેજી. ચંદ્ર૦ ॥૭॥

ભૂત ભૂતગ્ણા દેખ્યાં નાચતાં, સુપનો સાતમો ભાખ્યોજી, મિથ્યા ધર્મકી માંનતા, અધિક અધિક હોશેજી. ચંદ્ર૦ ॥૮॥

આઠમેજી સ્વપ્ને રાજા દેખીયો, આગીયાકો ચમકારોજી, ઉદય હોંસે જિન ધર્મકો, બીચ બીચ હોશે અંધેરાજી. ચંદ્ર ॥૯॥

સરોવર સુકુ તિનો દિશા, દક્ષિણ દિશા પાણી દેખ્યોજી, તિન દિશા ધર્મ રહેશે નહિ. દક્ષિણ દિશા ધર્મ લેખોજી. ચંદ્ર૦ ॥૧૦॥

સોનાકા થાળમેં કુકડા, ખીર દેખ્યાંજી, લક્ષ્મી ઉત્તમ ઘર તણી, નીચ ભોગેજી. ચંદ્ર૦ ॥૧૧॥

સમુદ્ર મર્યાદા લોપીયો, સ્વપ્નો ભાખ્યોજી, રાજાની નીતિ દૂરે કરે, લૂંટ ખાશેજી. ચંદ્ર૦ ॥૧૨॥

હાથીજી ઉપર વાંદરા, સ્વપ્નો બારમો ભાખ્યોજી, મ્લેછ રાજાને ભોગશી, ક્ષત્રિ સેવક હોસેજી. ચંદ્ર૦ ॥૧૩॥

રથકે કી જોડ્યા વાછડા, સ્વપ્નો તેરમો ભાખ્યોજી, તરૂણાજી ધર્મ ચલાવશે, બુઢ્ઢા સકળ ધર્મ ખોશેજી. ચંદ્ર૦ ॥૧૪॥

રાજા કુંવર ઉંટે ચડ્યા, સ્વપ્નો ચૌદમો ભાખ્યોજી, રાજાજી ધર્મને છાંડશી, હિંસક મિથ્યા મતિ હોશીજી. ચંદ્ર૦ ॥૧૫॥

રત્ન ધૂળીસે ઢાંકીયા, સ્વપ્નો પંદરમોં ભાખ્યોજી, પંચમ કાળ વિષે જતિ, વૈર પરસ્પર કરશેજી. ચંદ્ર૦ ॥૧૬॥

મ્હાવત હાથી લરે, સ્વપ્નો સોલમે
બાડાજી દીનકે આંતરે ચાલ્યા મે:
ચંદ્ર૦ ॥૧૭॥

મય સ્વપ્નો લહ્યાં, જુદાં જુદાં ફ:
મ ધર્મો ઘટતો ચગો, જાણે સ્વપ્ન
ચંદ્ર૦ ॥૧૮॥

ભદ્રબાહુ સ્વામિ એમ ભણ્યા, ચંદ્રગુપ્ત સુણિ રાજાજી, મનમાં વૈરાગ ભાવી ભાવના, પૂત્રને વરદીયો વરરાજેજી. ચંદ્ર૦ ॥૧૯॥

તિન છત્ર શિર શોભતા, એસા શ્રી જિન દેવાજી, રાવમલ્લો વિનતી કરે, કાટી કર્મકા દેવાજી. ચંદ્રગુપ્ત રાજા એ સુણો ॥૨૦॥

॥ સમ્પૂર્ણ ॥

